

hvad jeg kan for at forhindre det, som jeg dog meget frygter for vil lykkes, da der er saa Mange, som ere enige med det ærede Medlem i at forlade, hvad de tidligere havde anset for rigtigt paa dette Omraade, og det er Kjøbenhavns Landbefæstning, navnlig uden at Befolkningen forud er spurgt derom.

Berg: Jeg pleier altid at optage det ærede Medlems Ytringer i den bedste Mening, og vil derfor ogsaa søge at undskyldte ham nu. Jeg maa nemlig forudsætte, at hans Forklaring af mine Udtalelser beror paa, at han ikke har hørt dem; han var jo fraværende de foregaaende Dage.

Marineministeren (Ravn): Jeg skal ikke opholde det ærede Thing længe. Thinget har jo ikke i særlig Grad bestjættiget sig med det foreliggende Lovforslag, og jeg skal derfor indskrænke mig til nogle ganske faa Bemærkninger angaaende de Udtalelser, der ere komne i saa Henseende. Den ærede første Læser var det ærede Medlem for Kjøbenhavns 9de Valgkreds (Paulsen). Naar han udtalte, at de Forordninger, som ere stillede af Ministeren angaaende Flaademateriellets Størrelse, vare vel faaa, saa skal jeg indrømme ham, at det selvfølgelig vilde være ønskeligt for Søforvaret, om Materiellet kunde forøges yderligere, og jeg vil tilføje, at den Kommission, som har været nedsat for at give sin Erklæring om Udstøt til det foreliggende Lovforslag om Søværnets Ordning, har udtalt sig paa samme Maade, nemlig at det, henført til de Opgaver, som ville blive stillede til Flaaden i Krigstid, vilde være ønskeligt, at Materiellet blev noget større, end det er paatænkt af Ministeriet. Naar jeg ikke har troet at kunne gaa ind derpaa, saa er det selvfølgelig, fordi jeg har maattet lægge stor Vægt paa den finansielle Begrænsning, som efter min Mening neppe vilde tillade, at Flaademateriellet kunde blive større, end det er omtalt i Motiverne til Lovforslaget, medmindre det skulde gaa ud over Søren paa en søelig Maade, og det kan jeg ligesaa lidt som de andre Medlemmer af Regjeringen anse for rigtigt. Efter at det ærede Medlem havde udtalt sig noget træstesløs om, hvad en Flaade, sammenfat som den paatænkte kunde udvilde i visse Tilfælde, blev jeg dog senere noget beroliget ved de mere lyse Skildringer, som derefter fulgte. — Af Enkeltheder i Lovforslaget var der kun ganske faa, som det ærede Medlem omtalte. En af de Bemærkninger, han gjorde, var den, at han kunde ønske, at Reserveunderofficererne skulde udtages efter Lodtrækning blandt dem, der dertil særlig vare egnede. Jeg vil ikke sige, at jeg just har meget tilovers for den Maade at udtage dem paa; men paa den anden Side, naar man fastholder, at det kun skal være mellem det Mandskab, som er egnet dertil, at Lodtrækningen skal foregaa, vil jeg ikke paa dette Punkt gjøre nogen

sædeles stærk Modstand, saameget mindre som det har været saaledes redigeret i et tidligere af mig forelagt Lovforslag. Dernæst mente det ærede Medlem, at det vilde være mindre heldigt, at der i § 22 er bestemt, at ikke alene Underofficerer af 2den Klasse skulde deltage personlig i Arbeidet, hvad der ogsaa finder Sted efter den nugældende Lov, men at denne Forordning ogsaa skulde stilles til Underofficerer af 1ste Klasse 3die Grads yngste Lønningsklasse. Det er ved visse Arbejder, navnlig ved Taffelloftet, temmelig nødvendigt at det sker, og jeg ser ikke, at der er noget som helst Nedsættende i, at en Underofficer personlig deltager i Arbeidet. I andre Korps, f. Ex. i Mastinkorpsen, gaar man langt, langt videre, da der ikke alene alle Underofficererne, men selv Mastinmestrene tage Del i Arbeidet. Jeg kan derfor ikke se, at der er Noget at indvende mod denne Udvidelse af Bestemmelserne om det personlige Arbejde. Jeg kommer dernæst til en Bemærkning med Hensyn til Jorfremmelsesbetingelserne for Premierlieutenanter. Derom udtalte det ærede Medlem, at han ikke kunde finde det rigtigt, at der blev givet de Officerer, som efter at have gennemgaaet ældste Klasse af Sørens Officerskole ansattes som Lærere ved en af Flaadens eller Sørens høiere Undervisningsanstalter, nogen Lettelse i den Søfart, der forlanges for Jorfremmelse. I den Henseende kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem. Jeg anser den omtalte Bestemmelse for at være aldeles nødvendig. Det er jo af højeste Bigtighed at have dygtige Lærere ved disse Anstalter, og i mange Discipliner kan det ikke være Andet end militære Lærere. Selsølgelig vil Administrationen altid sørge for at staffe de paagældende Officerer saa megen Søfart som muligt, men Forordningerne i saa Henseende maa ikke staa for dem som Noget, der er overordentlig vanskeligt at fyldestgjøre, for saa vil det ikke blive muligt at faae sømilitære Lærere til de paagældende Anstalter. Det ærede Medlem udtalte, at, hvis denne Bestemmelse gik igjennem, kunde det jo hende, at gjennem Valg kunde en Officer, som kun havde 2 Mars Søfart, blive Kapitaen. Det er ikke afstrækkende for mig; thi man kan rigtignok vælge en saadan Officer, men man er jo ikke nødt dertil. Skulde der være en ganske overordentlig dygtig Officer, saa dygtig, at man fandt ham skikket til Jorfremmelse ved Valg, uagtet han kun havde 2 Mars Søfart, saa ser jeg ingen Ulykke i, at han blev forfremmet; men dette vil vistnok være en saadan Sjældenhed, at man vistnok kan bortse derfra. Naar der i § 46 staar, at der skal aarlig finde mindst 2 Jorfremmelser Sted til Premierlieutenant, forstaar jeg det ganske paa samme Maade som den tilsvarende Bestemmelse i den nugældende Lov, at man derved kan forøge Premierlieutenanternes Antal ud over den normerede Størrelse. Om det skulde være nødvendigt at føie